

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 22/2015-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť I. B., zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Lužická 7, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 112/2006 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 9/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2014 doručená sťažnosť I. B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Lužická 7, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný

súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 112/2006 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 9/2012.

Zo sťažnosti vyplýva:

«Na sťažovateľa bola na... Okresný súd... podaná obžaloba pre prečin ublíženia na zdraví... 19.12.2006... Prvé hlavné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo... 14.05.2007. Ďalšie pojednávanie... 10.09.2007 a následne 15.10.2007. Dňa 13.12.2007 súd uznesením pribral do konania znalca z odboru cestná doprava Ing. I. M. Š. Od 01.01.2008 bol samosudca. JUDr. S. D. preložený na vykonávanie funkcie sudcu na Krajský súd... a vo veci... začal konať samosudca JUDr. R. K. Prvé hlavné pojednávanie pred novým samosudcom sa uskutočnilo... 23.06.2008. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T/112/2006, zo dňa 08.09.2010 bol sťažovateľ (obžalovaný) podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby...

Proti... rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor, ako aj poškodení. O podanom odvolaní rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením sp. zn. 4To/9/2012, zo dňa 15.03.2012 (po takmer roku a pol po vyhlásení rozsudku súdu I. stupňa) v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd videl najvážnejšie pochybenie okresného súdu v tom, že po zmene samosudcu znovu nevykonal všetky už vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 277 ods. 5 Tr. por. Tu si dovoľíme poznamenať, že obžalovaný sa v zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 23.06.2008 vyjadril, že v zmysle §277 ods. 5 Tr. por. súhlasí so zmenou samosudcu a nežiada, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo odznova a v duchu tohto vyhlásenia viedol samosudca ďalší priebeh pojednávania.

Krajský súd v Bratislave prikázal súdu I. stupňa určiť nový termín hlavného pojednávania a vo veci vykonať celé dokazovanie od úplného začiatku.

Okresný súd Bratislava I začal... vo veci znovu konať na hlavnom pojednávaní dňa 26.11.2012 Ďalšie hlavné pojednávania sa uskutočnili... 04.02.2013, 24.06.2013, 02.12.2013. Samosudca vyhlásil „nový“ rozsudok na hlavnom pojednávaní dňa 14.02.2014, ktorým opätovne... oslobodil obžalovaného (sťažovateľa) spod obžaloby. Proti tomuto rozsudku podal prokurátor... odvolanie a poškodení sa odvolali písomne dňa 18.02.2014.

Obe odvolania boli právnenému zástupcovi a zároveň obhajcovi sťažovateľa doručené dňa 14.07.2014, ktorý sa k nim dňa 18.07.2014 písomne vyjadril.

Do dnešného dňa nebol spisový materiál predložený na rozhodnutie, takpovediac, „cez chodbu“ sídliacemu Krajskému súdu v Bratislave.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že sťažovateľ je už vyše osem rokov vystavený účinkom proti nemu vedeného trestného stíhania, najmä čo sa týka života v právnej neistote, pričom je presvedčený, že žiaden trestný čin nespáchal...

Primerané finančné zadostučinenie, ktoré v prípade vyhovenia sťažnosti môže Ústavný súd SR podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR priznať tomu, koho práva boli porušené, si uplatňujeme vo výške 20.000,- Eur.

Toto dôvodím nasledovne: Ubehlo už 8 rokov odo dňa, kedy bolo voči sťažovateľovi začaté trestné stíhanie. Už viac než 8 rokov sa teda nachádza v právnej neistote, stráca dôveru v právny a demokratický štát a spravodlivosť ako takú. Tento moment akcentuje aj tá skutočnosť, že sťažovateľ bol opakovane oslobodený spod obžaloby. Právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza mu spôsobila nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu. Nezanedbateľnú časť ujmy sťažovateľa predstavujú trovy advokáta, ktoré musel a musí dnes 75 - ročný dôchodca počas celú dobu vedeného trestného stíhania znášať.

Sťažovateľ ako prevádzkovateľ osobného motorového vozidla mal v čase, kedy bol účastníkom predmetnej dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie, nemal však uzatvorené „dobrovoľné“ havarijné poistenie. V dôsledku neprimeranej dĺžky vyšetrovania a samotného trestného stíhania (vyriešenie otázky zavinenia) si sťažovateľ nemohol uplatniť nárok na náhradu škody voči poisťovni, v ktorej mal uzatvorené zákonné poistenie druhý účastník dopravnej nehody a tento nárok je už v rámci objektívnej trojročnej premlčacej lehoty premlčaný!»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo I. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 2T/112/2006 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/9/201 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/112/2006 konal bez zbytočných prieťahov.

3. I. B. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 20.000,- €..., ktoré sú porušovatelia povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Porušovatelia sú spoločne a nerozdielne povinní uhradiť I. B. trovy konania vo výške 340,90 €..., to všetko na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Holiča... do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť

preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou, s jej prílohami a po preskúmaní spisu okresného súdu sp. zn. 2 T 112/2006, ktorý si vyžiadal z okresného súdu, dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal zo svojej stabilizovanej judikatúry, podľa ktorej podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa (I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Zároveň zo stabilizovanej judikatúry ústavného súdu v nadväznosti na takto vymedzený účel označeného práva vyplýva, že ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravenému v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd poskytuje len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušovaniu práva ešte mohlo dochádzať a nečinnosť orgánu verejnej moci v tom čase ešte mohla trvať (napr. m. m. II. ÚS 387/06, IV. ÚS 46/07, IV. ÚS 263/08, I. ÚS 28/08).

Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), ako to vyplýva z jeho rozhodnutia o sťažnosti č. 16970/05 vo veci sťažovateľa Miroslava Mazureka proti Slovenskej republike.

Sťažovateľ okrem iného uviedol, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 14. februára 2014 vyhlásil rozsudok (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), ktorým sťažovateľa oslobodil spod obžaloby. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie prokurátor a poškodení. Predmetná vec je v odvolacom konaní vedená na krajskom súde pod sp. zn. 4 To 139/2014 a nebola dosiaľ právoplatne skončená.

Ústavný súd zistil, že spis okresného súdu sp. zn. 2 T 112/2006 bol postúpený na rozhodnutie o opravnom prostriedku krajskému súdu, pričom sťažnosť sťažovateľa

namietajúca porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu bola ústavnému súdu doručená až 1. decembra 2014, teda v čase, keď k porušovaniu označeného práva postupom okresného súdu už nemohlo dochádzať.

Vydaním prvostupňového rozsudku a postúpením veci krajskému súdu okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie stavu právnej neistoty sťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonávať, a preto záležitosť možno posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní stavu právnej neistoty sťažovateľa skončila rozhodnutím vo veci samej pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Vo veci samej už okresný súd po doručení sťažnosti ústavnému súdu nemohol konať, pretože spis sa v tom čase nachádzal už na krajskom súde.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 To 9/2012 ústavný súd taktiež poukazuje na už citovanú judikatúru ústavného súdu a tiež EŠLP. Krajský súd vo veci vedenej pod sp. zn. 4 To 9/2012 rozhodol uznesením z 15. marca 2013, teda takmer tri roky pred doručením sťažnosti ústavnému súdu.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd ani krajský súd v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už nemohli žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prietahy v ňom, a teda nemohli ani porušovať sťažovateľom označené základné právo.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd v závere dodáva, že v prípade, ak by v postupe konajúceho súdu v ďalšom priebehu namietaného konania dochádzalo k prietahom v konaní, sťažovateľ sa môže opätovne obrátiť na ústavný súd so sťažnosťou, ktorou bude namietat porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2015